

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/125/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519201356
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7519201356.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: X. S.S., K.. XX.XX.XXXX, O. S. S. XX, o zaplatenie 810,17 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 27.02.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 810,17 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 21.01.2019 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 14.09.2013 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 27,76 %. Ku dňu výpisu z kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 300 €, ktorý sa zaviazal splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 10 €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 19.01.2019 nový výpis z bankovej knihy, ku dňu 31.12.2018 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 810,17 €. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil v lehote splatnosti do dňa 20.01.2019, žalobca si uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

3. Žalobca k žalobe pripojil: Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 14.06.2013, výpis z karty za obdobie od 27.06.2013 do 31.12.2018 a Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s.

4. Podaním doručeným súdu dňa 08.04.2019 spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. oznámila súdu, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku na postupníka - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.03.2019. Zároveň spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 14.05.2019 pripustil aby do konania na miesto žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o.

5. Súd žalobu spolu s prílohami zaslal žalovanému na vyjadrenie dňa 15.05.2019, žalovaný si zásielku prevzal dňa 20.05.2019, o čom svedčí doručka na č. l. 45, avšak v konaní zostal nečinný.

6. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.07.2019 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 10.06.2013 žalovaný vyplnil a podpísal Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany právneho predchodcu žalobcu podpísaná dňa 14.06.2013. Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalovanému mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 5.100 € pri štandardnej mesačnej splátke po 170 €, štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka 1,98 % p. m. /23,76 % p. a. V časti V. Vyhlásenia klienta, v bode 10, žalovaný vyhlásil, že pred podpisom tejto žiadosti sa oboznámil (a) s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, (b) s cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsob ich určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol písomne doručený a prevzal ho.

10. V zmluve čl. V Vyhlásenie Klienta v bode 1 až 3 je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov spolu so vzorcom výpočtu pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2013. Spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. Spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere a posledná splátka, uskutočnená spotrebiteľom, vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadne ďalších poplatkov. Výška spotrebiteľského úveru je 900 €, počet splátok je 12, prvá až predposledná splátka 75 € a posledná splátka 215,30 €. RPMN je 27,70 %. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 140,30 €. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú 1.040,30 €. Deň splatnosti štandardnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 25,24 %.

11. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že za obdobie od 27.06.2013 do 31.12.2018 vyčerpá žalovaný spolu sumu 1.200,17 €, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 418,17 € a úroky a poplatky zvyšnú sumu. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 390 €.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, a y/,

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa ust. § 54a Obč. zák. účinného od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zmluvou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t. j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

23. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového

rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

24. Súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalobcovi zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok.

25. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec 5.100 € ako aj výška mesačnej splátky v sume 170 €, úroková sadzba 1,98 % p. m./ 23,76 % p. a. a v čl. V Vyhlásenia klienta, v bode 1 až 3 bol text písaný minimalizovaným a ťažko čitateľným písmom vo fotokópii, obsahujúci vzorec výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov /RPMN/, neprehľadná legenda znakov, ktoré sa mali do vzorca dosadiť, s tým, že výsledná RPMN v prípade úverového limitu 900 €, mala predstavovať výšku 27,70 %. V rámci predpokladov pre výpočet tam napr. uviedol poskytovateľ peňažných prostriedkov počet splátok 12, pričom takýto údaj nevyplynul zo žiadosti o aktiváciu a žiadna iná zmluva pripojená nebola. To znamená, že právny predchodca žalobcu pracoval s počtom splátok, ktoré si zrejme sám určil, pričom výška splátky prvej až predposlednej bola 75 € a posledná bola vo výške 215,30 € (viac ako 2,5x vyššia ako predošlé). Tiež právny predchodca ani len nepoužil na predpokladaný výpočet RPMN výšku úverového rámca, ktorý bol schválený v žiadosti - 5.100 € ale úplne iný úverový rámec - 900 €. Nie je tak zrejme, akým spôsobom sa dopracoval právny predchodca žalobcu k určeniu výšky RPMN, keďže ako už bolo vyššie uvedené, žalobca si sám určil výšku splátky ako aj počet splátok, prvá až predposledná splátka bola dokonca v inej výške ako posledná a aj úverový rámec bol iný ako schválený. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu si týmto spôsobom chcel „napasovať“ RPMN. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejme, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), pri normálnej veľkosti písma, pri zadaní korektných a konkrétnych údajov. RPMN je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmy úverový rámec (5.100 €) a fixná mesačná splátka (170 €). Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatkových základných údajov v zmluve. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver. Účel právnej úpravy vyžaduje, aby spotrebiteľ mal informáciu o skutočnej RPMN ešte pred uzavretím zmluvy.

26. Spôsob výpočtu RPMN považuje súd za nedostatočný a pre priemerne zmýšľajúceho spotrebiteľa za nezrozumiteľný. Žalobca v danom prípade mohol mať pochybnosti o RPMN. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Zákon zároveň uvádza, že od spotrebiteľa nie je možné vyžadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Podľa názoru súdu právneho predchodcu žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý.

27. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na

základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končenu sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

28. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

29. Zákomom č. 343/2018 Z. z. zo dňa 27.11.2018 sa mení Občiansky zákonník tak, že sa vkladá za § 54 nový § 54a, ktorý znie: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel“. Týmto zákonom bola do Občianskeho zákonníka vložená dvadsiata štvrtá hlava s názvom Prechodné ustanovenia § 879 v znení: „Konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.“ Tento zákon je účinný dňom vyhlásenia, teda dňa 5.12.2018.

30. Z dôvodovej správy vyplýva, že cieľom novely je zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia. Úprava je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy bolo vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondikcia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Navrhovaná právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že žaloba bola podaná dňa 27.02.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané.

32. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro vyplýva, že poslednú úhradu žalovaný uskutočnil dňa 16.10.2015 a potom už k žiadnej úhrade ani k čerpaniu z jeho strany nedošlo. Žalobca vystavil žalovanému výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom k 31.12.2018 a žalobu podal na súd dňa 27.2.2019. Právny predchodca žalobcu mal vedomosť o tom, že žalovaný je v omeškaní už v mesačnom výpise za mesiac november 2015 a nasledujúce, keď zistil, že žalovaný nezaplatil povinnú splátku.

33. Vzhľadom na to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a žalovaný poslednú úhradu uskutočnil dňa 16.10.2015, premlčacia lehota začala plynúť dňa 17.10.2015 a uplynula dňa 17.10.2018. Žalobca žalobu podal až dňa 27.02.2019, preto s poukazom na účel navrhovanej zmeny Občianskeho zákonníka v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka, súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní.

34. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bol v konaní len neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Úspešnému žalovanému však trovy konania nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).